

20. NAG HAMMADI : II.1 (DE SCHEPPING)

Het Geheime Boek van Johannes.

Dit zijn de leringen van de Verlosser en de openbaring van de mysteriën en van wat in stilte verborgen ligt en zelfs van de dingen die hij aan Johannes, zijn leerling, onderwees.

En het geschiedde een dezer dagen dat Johannes, broer van Jacobus - dit zijn de zonen van Zebedeüs - opging naar de tempel, waar een Farizeeër Arimanios genaamd, op hem toekwam en zei : 'Waar is toch die meester die jij volgde ?' En hij antwoordde hem : 'Hij is weergekeerd naar de plaats vanwaar hij gekomen is'. En de Farizeeër zei hem : 'Deze Nazoreeër heeft jullie door bedrog misleid. Hij heeft jullie oren met leugens gevuld, jullie hart gesloten en jullie afgewend van de geestelijke traditie van jullie vaders'. Toen ik, Johannes, dit hoorde, ging ik weg van de tempel naar een bergachtige en verlaten plaats, want ik treurde diep in mijn hart, en vroeg mezelf af : 'Hoe werd de Verlosser aangesteld en waarom werd hij door zijn Vader in de wereld gezonden ? En wie is dan die Vader, die hem gezonden heeft ? En hoe ziet dat eon eruit waarheen wij onderweg zijn ? Want wat bedoelde hij toen hij tegen ons zei : "Dit eon waarheen jullie gaan heeft de grondvorm van een onvergankelijk eon", mar legde ons niet uit wat dit laatste inhoudt ?'.

Ik had dit nog niet gedacht of zie, de hemelen openden zich boven mij en de ganse schepping onder de hemel straalde en heel de wereld beefde. Ik werd bevreesd en wierp me neer, en zie, in dat licht zag ik een kind voor me staan. Maar terwijl ik keek veranderde het in een oude man, en nam toen weer de gedaante aan van een vrouw. Er was geen veelvormigheid voor me, maar het vormde een eenheid van meerdere gestalten in het licht. En die gestalten openbaarden zich wederzijds en de enkelvoudige verschijning was drievormig. Hij sprak tot mij : 'Johannes, Johannes, waarom ben je verbaasd, en waarom heb je angst ? Je bent toch niet onbekend met deze verschijning die is wat ze is ? Verlies de moed niet. Ik ben het, de Ene die altijd met jullie is. Ik ben de Vader. Ik ben de Moeder. Ik ben de Zoon. Ik ben de onbezoedelde en de onvergankelijke. Heden ben ik gekomen om jou te verkondigen wat is, wat was en wat komen zal, zodat je het onzichtbare en het zichtbare zult kennen ; en om jou te onderrichten over het onwankelbaar geslacht van de volmaakte Mens. Hef nu je aangezicht op, sta op en hoor toe, opdat je verstaat wat ik je heden zal zeggen, en jij het vertellen kunt aan je geestverwanten, zij die uit het onwankelbare geslacht van de volmaakte Mens stammen'.

En tot mij die graag wilde weten sprak hij : ' De eenheid is soeverein, daarboven heerst niets. Hij is de ware God en Vader van het Al, de Onzichtbare, die boven het Al is, die in onvergankelijkheid verkeert en woont in het zuivere licht dat geen oog kan aanschouwen. Hij is de onzichtbare geest. Men mag Hem zich niet als een god of iets dergelijks voorstellen, want Hij is grootser dan goden, omdat er boven Hem niets bestaat. Niemand is heer over Hem, want Hij vestigt zichzelf, Hij is eeuwig en heeft niets nodig, want Hij is volkomen volmaaktheid. Hem ontbreekt niets dat Hem zou kunnen vervolmaken, omdat Hij steeds volmaakt is. Hij is het licht. Hij is onbe-

grensd want Hem ging niemand vooraf die Hem kan begrenzen. Hij is onbepaald, want Hem ging niemand vooraf die Hem kan bepalen. Hij is onmetelijk, want er is niemand vóór Hem die Hem kan meten. Hij is onzichtbaar, want niemand heeft Hem gezien. Hij is eeuwig, want Hij bestaat in eeuwigheid. Hij is onbeschrijfelijk, want het is niemand gelukt Hem te beschrijven. Hij is onnoembaar, want niemand is Hem voorafgegaan om Hem een naam te geven. Hij is het onmetelijke licht, zuiver, heilig en rein. Hij is onuitsprekelijk, volmaakt in onvergankelijkheid. Hij is niet voleindigd, noch zalig, noch goddelijk, maar overstijgt dit alles ver. Hij is noch lichamelijk, noch onlichamelijk. Hij is groot noch klein. Over Hem is het onmogelijk te beantwoorden : wat is zijn kwantiteit - kwaliteit, want niemand kan Hem kennen. In niets lijkt Hij op andere wezens, want Hij is ze verre superieur, niet dat Hij eenvoudigweg superieur is, maar dat zijn wezen op zichzelf geen deel heeft aan de eonen en tijden. Wie namelijk deel heeft aan de eonen, is daartoe tevoren door een ander gereedgemaakt. Hem echter is geen tijd toegemeten, want Hij ontvangt niets van anderen ; zo iets zou immers een leen zijn. Want Hij die alle anderen voorafgaat, mist niets wat Hij van hen zou kunnen ontvangen. Het zijn zij veeleer die verwachtingsvol opzien naar Zijn louterend licht. Want Hij is grootheid, onmetelijke zuiverheid, eeuwigheid, schenker van eeuwigheden, leven dat leven schenkt, gelukzaligheid die gelukzaligheid schenkt, kennis die kennis verschaft, goedheid die goedheid schenkt, ontferming die ontferming en redding biedt, genade die genade is, niet omdat Hij dit alles voor zichzelf bezit, maar omdat Hij het in onmetelijk en onvatbaar licht uitdeelt.

Wat kan ik je verder over Hem meedelen ? Zijn eon is onvergankelijk, zwijgt, en is rust. Hij gaat het Al vooraf, want Hij is het hoofd van alle eonen en geeft hen door zijn goedheid kracht. Want wij kennen de onuitsprekelijke niet noch begrijpen we de Onmetelijke, behalve hij die uit Hem voortkwam, namelijk uit de Vader. Want hij is het die ons dit alles heeft gezegd. Want Hij is het die alleen zichzelf ziet in zijn licht, dat Hem omringt, dat de bron is van het levenswater. En Hij is het die aan alle eonen geeft. En in elke richting aanschouwt Hij zijn beeld doordat Hij het weerspiegeld ziet in de bron van de Geest. Hij is het die zijn verlangen neerlegt in zijn lichtwater dat Hem omringt. En zijn gedachte verzelfstandigde zich en zij werd manifest, en zij verscheen voor Hem in de glans van zijn licht.

Dit is de eerste kracht die het Al voorafging en die zich vanuit zijn denken manifesteerde. Zij is de Eerste Gedachte van het Al. Haar licht straalt als evenlicht van zijn licht. Haar volmaakte kracht is het evenbeeld van de onzichtbare maagdelijke Geest die volmaakt is. Die eerste kracht, de glorie van Barbelo, de volmaakte heerlijkheid van de eonen, de glorie van de openbaring, de verheerlijking van de maagdelijke Geest. En zij prees Hem, want dankzij Hem was zij gemanifesteerd. Dit is de Eerste Gedachte, zijn evenbeeld. Zij werd de moederschoot van het Al, want zij gaat alles vooraf, de Moeder-Vader, de eerste mens, de Heilige Geest, de drievuldig mannelijke, de driewerf krachtige, de drievoudig genaamde androgyne Ene, en de eeuwige eon temidden der onzichtbaren, de eerste die voortgekomen is.

En zij, Barbelo, verzocht Hem, de onzichtbare maagdelijke Geest, haar Voor-kennis te geven, en de Geest vergunde het haar. En met zijn instemming verscheen Voorkennis en zij stond daar met de Eerste Gedachte, zij die ont-

sprong aan de Gedachte van de onzichtbare maagdelijke Geest. En zij prees Hem en zijn volmaakte kracht, Barbelo, dankzij wie zij was ontstaan. En vervolgens verzocht zij Hem haar Onvergankelijkheid te geven, en Hij vergunde het haar. En met zijn instemming verscheen Onvergankelijkheid en stond dar met de Eerste Gedachte en de Voorkennis, en zij prees de Onzichtbare en Barbelo, dankzij wie zij tot bestaan waren gekomen. En Barbelo verlangde van Hem haar Eeuwig Leven te geven, en de onzichtbare Geest vergunde haar dit. En met zijn instemming verscheen Eeuwig Leven, en zij stonden daar en prezen de onzichtbare Geest en Barbelo, dankzij wie zij tot bestaan waren gekomen. En tenslotte verlangde ze van Hem haar Waarheid te geven, en de onzichtbare Geest vergunde haar dit. En met zijn instemming verscheen Waarheid en zij stonden daar en loofden de onzichtbare Geest en zijn Barbelo, dankzij wie zij tot bestaan waren gekomen. Dit is het Vijftal der eonen van de Vader, dat de Eerste Mens is, het evenbeeld van de onzichtbare Geest : dat is de Eerste Gedachte, en Voorkennis, en Onvergankelijkheid, en Eeuwig Leven en Waarheid. Dit is het eeuwige androgyne Vijftal dat het tiental der eonen is, dat is de Vader.

En Hij keek naar Barbelo in het zuivere licht dat de onzichtbare Geest omgeeft, en Hij maakte haar zwanger van zijn vonk, en zij baarde een lichtvonk die geleek op het gelukzalig licht, maar in grootheid daaraan ongelijk was. Dit is de Eniggeborene van de Vader-Moeder die verschenen is, de enige loot, de Eniggeborene van de Vader, het zuivere licht. En de onzichtbare maagdelijke Geest verheugde zich over het licht dat verschenen was, de eerste manifestatie van de eerste kracht van zijn Eerste Gedachte, die Barbelo is. En Hij zalfde hem met zijn Christus-goedheid zodat hij volmaakt werd en aan Christus-goedheid niets ontbeerde. En hij stond voor Hem terwijl Hij hem overgoot. En meteen toen hij dit van Hem ontvangen had, verheerlijkte hij de Heilige Geest en de volmaakte Eerste Gedachte, dankzij wie hij tot bestaan gekomen is. En hij vroeg hem om een medewerker te geven, namelijk Bewustzijn, en Hij vergunde hem dat. En met de instemming van de onzichtbare Geest kwam Bewustzijn tot bestaan, en ging voor Christus staan en verheerlijkte hem en Barbelo. Dit alles kwam tot bestaan in stilte.

Het Bewustzijn verlangde door het Woord van de onzichtbare Geest een werk te volbrengen. En zijn Wil werd een werktuig en manifesteerde zich, terwijl het Bewustzijn en het licht Hem verheerlijkten. En het Woord volgde de Wil, want door het Woord schiep de Christus - de goddelijke Zelfverwekte - het Al. En Eeuwig Leven samen met zijn Wil, en Bewustzijn samen met Voorkennis, stonden daar en prezen de onzichtbare Geest en Barbelo, want dankzij hen waren zij tot bestaan gekomen. En de Heilige Geest vervolmaakte de goddelijke Zelfverwekte - Zijn en Barbelo's zoon - zodat hij mocht staan bij de grote en onzichtbare maagdelijke Geest. Hem, de Christus, heeft hij met machtige stem geëerd omdat hij gemanifesteerd was door de Eerste Gedachte. En de onzichtbare maagdelijke Geest stelde de ware goddelijke Zelfverwekte aan over het Al. En Hij onderwierp alle machten aan zich en aan de Waarheid die in hem verbleef, opdat hij het Al mocht kennen. Hij die genoemd wordt met een naam verheven boven alle namen, een naam die slechts verteld wordt aan hen die haar waardig zijn.

Want uit het licht - dat de Christus is - en uit de Onvergankelijkheid kwamen door de gift van de Geest, de vier lichten voort uit de goddelijke Zelfver-

wekte. Hij zag erop toe dat ze zich naast hem stelden. En het Drietel is : Wil, Gedachte, en Leven. En de vier Krachten zijn : Begrip, Genade, Waarneming, en Verstand. Genade behoort tot de licht-eon Harmozel, die de eerste engel is. En er zijn drie andere eonen bij deze eon : Genade, Waarheid en Schoonheid. En het tweede licht is Oroïël, die is aangesteld over de tweede eon. En er zijn drie andere eonen bij hem : Intelligentie, Waarneming, en Herinnering. En het derde licht is Daveithai, die is aangesteld over de derde eon. En drie andere eonen gaan met hem samen : Begrip, Liefde en Idee. En de vierde eon was aangesteld onder het vierde licht, Eleleth, en bij hem zijn drie andere eonen : Volmaaktheid, Vrede en Wijsheid. Dit zijn de vier lichten die naast de goddelijke Zelfverwekte staan. Dit zijn de twaalf eonen die bij de grote Zoon, de Zelfverwekte, de Christus staan door de wil en de gift van de onzichtbare Geest. En de twaalf eonen behoren tot de Zoon, de Zelfverwekte. En het Al werd door middel van de Wil van de Heilige Geest gevestigd door de Zelfverwekte.

Uit Voorkennis en volmaakt Bewustzijn, door de manifestatie van de Wil van de onzichtbare Geest en de wil van de Zelfverwekte, ontstond de volmaakte Mens, de eerste manifestatie van de Waarheid. Hem noemde de maagdelijke Geest : Pigerá-Adamis, en hij stelde hem aan over de eerste eon samen met de Christus, in het eerste licht, Armozel, vergezeld van zijn krachten. En de Onzichtbare gaf hem een onoverwinnelijke geestelijke kracht. En Adamas sprak en verheerlijkte en prees de onzichtbare Geest, en zei : "Dankzij U is alles tot bestaan gekomen en naar U zal alles weerkeren. Ik prijs U en verheerlijk U en de Zelfverwekte en het Drietel eonen : de Vader, de Moeder, en de Zoon, de volmaakte kracht". En hij stelde zijn zoon Seth aan over de tweede eon in tegenwoordigheid van het tweede licht, Oroïël. En in het derde eon werd het nageslacht van Seth aangesteld, in het derde licht, Daveithai. En de zielen van de heiligen werden daar geplaatst. Maar in de vierde eon werden de zielen geplaatst van hen die het pleroma niet kennen en die zich niet meteen bekeren, maar die enige tijd volharden en zich nadien pas bekeerden. Zij zijn in het vierde licht, Eleleth. Dit zijn dan de schepselen die de onzichtbare Geest prijzen.

Maar de vindingrijke Sophia dacht, omdat zij een eon is, een gedachtevorm uit zichzelf, uit een overpeinzing over de onzichtbare Geest en uit Voorkennis. Ze wilde een evenbeeld uit haarzelf voortbrengen zonder de instemming van de Geest - Hij had het niet goedgekeurd - en zonder de toestemming van haar paargenoot. En hoewel haar mannelijke wederhelft er niet in toegestemd had, en zij geen overeenstemming gevonden had, en zij gedacht had zonder instemming van de Geest en zonder medeweten van haar paargenoot, bracht zij het toch voort. Maar vanwege de onweerstaanbare kracht in haar bleef haar gedachte niet zonder gevolg, en er ontstond uit haar een product dat onvolmaakt was en niet leek op haar eigen verschijning, omdat ze het zonder haar paargenoot had gemaakt. En het vertoonde geen gelijkenis met de beeltenis van zijn moeder want het had een andere vorm. En toen ze zag dat het voorwerp van haar verlangen de vorm had aangenomen van een draak met de kop van een leeuw en met ogen als vurige bliksemschichten, wierp ze het ver van zich weg uit die plaats, opdat niemand van de onsterfelijke wezens het zou zien, want ze had het in onwetendheid geschapen. En ze omwikkelde het met een lichtgevende wolk en

zette een troon middenin die wolk, opdat niemand het zou zien, behalve de heilige Geest, die genoemd wordt : de Moeder van de Levenden. En zij noemde het : Jaldabaoth.

Dit is de Hoofdarchont. Hij onttrok een enorme kracht aan zijn moeder, en hij ging bij haar weg en verliet de regionen waar hij geboren was. Hij legde de hand op andere eonen en schiep voor zichzelf nieuwe eonen, brandend in een laaiend vuur, die tot op heden nog bestaan. En hij verlustigde zich in de arrogantie die in hem is en bracht voor zichzelf machten voort. De naam van de eerste luidt Athoth, die de generaties de Ram noemen. De tweede is Har-mas, dat is het oog van afgunst. De derde is Kalila-Oembri. De vierde is Ja-bel. De vijfde is Adonaioe, die Sabaoth wordt genoemd. De zesde is Kaïn, die mensengeneraties de Zon noemen. De zevende is Abel. De achtste is Abrisene. De negende is Jobel. De tiende is Armoepiël. De elfde is Mel-cheir-Adonein. De twaalfde is Belias, die heerst over de diepte van Amente (*onderwereld*). En Jaldabaoth stelde zeven koningen aan, één voor elk hemelfirmament, tot aan de zevende hemel, en vijf koningen voor de diepte van de afgrond, opdat zij daarover zouden heersen. En hij deelde zijn vuur met hen, maar hij zond hun niets van de lichtkracht die hij zijn moeder ontnomen had, want hij is onwetende duisternis.

Toen het licht zich vermengde met het duister, deed het de duisternis oplichten, maar toen het duister zich vermengde met het licht verduisterde dit het licht, en het werd noch licht noch duisternis, maar schemer. Deze archont die zwak is, heeft drie namen : de eerste naam is Jaldabaoth, de tweede is Saklas en de derde is Samaël. Maar hij was goddeloos in de arrogantie die in hem is, want hij zei : "Ik ben god en er is geen andere god dan ik". Hij is immers onwetend van zijn kracht, namelijk de plaats van zijn oorsprong. En de archonten schiepen elk zeven machten voor zichzelf, en de machten schiepen voor zichzelf ieder zes engelen, tot het aantal van driehonderdvijfenzestig engelen was bereikt. En dit zijn de lichamen met de namen :

de eerste is Athoth, met de vorm van een schaap, de tweede is Eloaiu, met de vorm van een ezel, de derde is Astaphaios, met de vorm van een hyëna, de vierde is Jao, met de vorm van een draak met zeven koppen, de vijfde is Sanbaoth, met de vorm van een slang, de zesde is Adonin, met de vorm van een aap, en de zevende is Sabbede, met de vorm van laaiend vuur. Dit is het zevental van de week.

Maar Jaldabaoth heeft en massa gedaanten, meer dan hen allen, zodat hij bij machte is naar believen iedere vorm aan te nemen. Hij deelde zijn vuur temidden van de serafijnen. Saarom werd hij hun heer, dankzij de heerlijke kracht die hij van zijn moeders licht bezat. Daarom noemde hij zichzelf "god", ongehoorzaam als hij was aan de plaats van zijn oorsprong. En door zijn gedachten verenigde hij de zeven machten met de krachten die bij hem waren. En op zijn spreken gebeurde het. En hij gaf iedere kracht een naam, te beginnen bij de hoogste :

de eerste is goedheid, met de eerste, Athoth ; de tweede is voorzienigheid, met de tweede, Eloaiu ; de derde is goddelijkheid, met de derde, Astraphaio ; de vierde is heerschappij, met de vierde, Jao ; de vijfde is koningschap, met de vijfde, Sanbaoth ; de zesde is jaloezie, met de zesde, Adonin ; de zevende is begrip, met de zevende, Sabbete. Zij hebben voor iedere eon-hemel een firmament.

En hun werden deze namen gegeven volgens de hemelse heerlijkheid om hun krachten te vernietigen ; maar krachtens de namen die hun gegeven erden door hun Aartsvoortbrenger doen ze krachtige daden. Maar de namen die hun gegeven werden volgens de hemelse heerlijkheid hielden voor hen vernietiging en krachteloosheid in. Ze hebben dus twee namen. En alles organiseerde hij naar het model van de eerste eonen die ontstaan waren, zodat hij die kon scheppen naar de beeltenis van de onvergankelijken. Niet schiep hij ze zo omdat hij de onvergankelijken had gezien, maar de kracht in hem, die hij zijn moeder ontnomen had, vervaardigde in hem de beeltenis van de wereldorde.

En toen hij de schepping zag die hem omgaf en de schare engelen rond hem, die uit hem waren voortgekomen, zei hij : "Ik, ik ben een jaloerse god en naast mij bestaat er geen andere god". Maar door dit te zeggen gaf hij eigenlijk te kennen aan de engelen die bij hem waren, dat er een andere God was ! Want als er geen andere bestond, op wie zou hij dan jaloers moeten zijn ? De Moeder nubegon rond te waren. Zij werd zich bewust van het lek toen de helderheid van haar licht verminderde. En ze werd donker omdat haar paargenoot niet met haar had ingestemd'.

En ik, Johannes, zei : 'Heer, wat betekent het dat zij "rondwaarde" ?'. Maar hij glimlachte en en zei : 'Denk niet dat het is zoals Mozes zei "over de wateren" ! Nee, maar toen ze de slechtheid zag die was voorgevallen en de diefstal die haar zoon had begaan, kwam ze tot inkeer. En ze werd overweldigd door vergetelheid in de duisternis van onwetendheid, en schaamte overviel haar. En ze durfde niet terug te keren, maar ze bleef heen en weer gaan. En haar bewegen, dat is "rondwaren". De Zelfgenoegzame onttrok dan een kracht aan zijn moeder, want hij was onwetend, omdat hij meende dat er boven zijn moeder geen ander bestond. Toen hij de engelenschaar zag die hij geschapen had, voelde hij zich superieur aan hen. Maar toen de moeder beseftte dat de sluier der duisternis niet volmaakt geschapen was, wist zij dat haar paargenoot niet met haar had ingestemd. Ze kreeg berouw en weende luid. En het hele pleroma hoorde het gebed van haar berouw en smeekte de onzichtbare maagdelijke Geest om een gebaar ten gunste van haar. En Hij stemde toe en stortte de heilige Geest van hun gehele pleroma over haar uit, want haar paargenoot kwam niet rechtstreeks naar haar maar via het pleroma, opdat hij haar lek zou herstellen. En ze werd niet naar haar eigen eon weggevoerd, maar naar de hoogte boven haar zoon, opdat ze in de negende hemelsfeer zou verblijven totdat zij haar tekort hersteld had.

En een stem kwam tot haar vanuit de hoge eon-hemel : "De Mens bestaat en de Mensenzoon". En de Hoofdarchont, Jaldabaoth, hoorde dit en dacht dat die stem van zijn moeder kwam, maar hij wist niet echt waarvandaan ze kwam. En aan de archonten toonde de heilige en volmaakte Moeder-Vader en de volmaakte Eerste Gedachte, het beeld van de Onzichtbare, die de Vader is van het Al, door wie alles tot bestaan is gekomen, de eerste Mens. Want in menselijke vorm openbaarde Hij zijn evenbeeld. En de eon van de Hoofdarchont beefde helemaal en de diepte schudde op haar grondvesten. En van de wateren die boven de materie hingen werd de onderkant verlicht door de verschijning van zijn beeltenis die geopenbaard was. En toen alle machten en de Hoofdarchont keken, zagen zij dat het ondergebied verlicht was en bij dat licht zagen zij in het water de gestalte van zijn beelte-

nis. En hij zei tot de machten die met hem waren : "Kom, laat ons een mens maken naar die beeltenis van God en naar onze gelijkenis, opdat dit beeld voor ons een licht mag zijn". En ze schiepen dat met verenigde inspanningen overeenkomstig de kenmerken die gegeven waren. En elk van de machten verschaftte een eigenschap naar wat hij in zijn eigen zielskracht als vorm van de beeltenis had gezien. Jaldabaoth schiep vervolgens een wezen naar de gelijkenis van de eerste volmaakte Mens. En ze zeiden : "Laten we hem Adam noemen, opdat zijn naam een lichtkracht voor ons moge zijn". En toen begonnen de machten te scheppen.

De eerste, goedheid, maakte een bezieling van beenderen ; de tweede, voorzienigheid, maakte een bezieling van spieren ; de derde goddelijkheid, maakte een bezieling van vlees ; de vierde, heerschappij, maakte een bezieling van merg ; de vijfde, koninkrijk, maakte een bezieling van bloed ; de zesde, ijver, maakte een bezieling van huid ; de zevende, begrip, maakte een bezieling van haar. En de engelenschaar stond naast hem en zij ontvingen van de machten de zeven bestanddelen der bezieling, om de eenheid van ledematen en de eenheid van organen en het harmonisch samengaan van alle afzonderlijke leden te bewerkstellingen. De eerste engel begon met het hoofd te maken : Eteraphaope-Abron schiep zijn hoofd, Meniggestroëth schiep het brein, Asterechme het rechteroog en Thaspomocha het linkeroog, Jeronymos het rechteroor en Bissoem het linker oor, Akioreïm de neus, Banen-Ephroem de lippen, Amen de tanden en Ibikan het tandvlees, Basiliademe de amandelen, Achcha de huid, Adaban de nek, Chaäman de wervelkolom, Dearcho de keel, Tabar de linkerschouder en N... de rechterschouder, Mniarchon de linker elleboog en ... de rechter elleboog, Abitriion de rechter onderarm en Evanthen de linker onderarm, Krys de rechterhand en Beluai de linkerhand, Treneu de vingers van de rechterhand en Balbel de vingers van de linkerhand ; Krime de nagels van de handen, Astrops de rechterborst en Barroph de linkerborst, Baöem de rechter oksel en Ararim de linker oksel, Areche de buik, Phthave de navel en Senaphim de onderbuik, Arachethopi de rechter ribben en Zabedo de linker ribben, Barias de rechter heup en Phnoet de linkerheup, Abenlenarhei het merg en Chnoemeninorin de beenderen, Gesole de maag, Agromauma het hart, Bano de longen, Sostrapal de lever, Anesimalar de milt, Thopithro de darmen, Biblo de nieren, Roëror de pezen, Taphreo de ruggegraat van het lichaam, Ipoespoboba de aders, Bineborin de slagaders, Aätoimenpsephai de adem die in alle lichaamsdelen is, Entholleia al het vlees, Bedoek rechts de baarmoeder en Arabeï links de penis, Eilo de testikels en Sorma de vagina, Gorma-Kaiochlabar de rechterdij en Nebrith de linker dij, Pserem de rechternier en Asaklas de linkernier, Ormaoth het rechterbeen en Emenum het linkerbeen, Knyx het rechter scheenbeen en Tupelon het linker scheenbeen, Achiël de rechterknie en Phneme de linkerknie, Phi-oethrom de rechervoet en Boabel de tenen ervan, Trachoen de linkervoet en Phikna de tenen ervan, Miamai de teennagels, Labernioem ...

En zij die over dit alles zijn aangesteld zijn met zeven : Athoth, Armas, Kalila, Jabel, Sabaoth, Kaïn, en Abel. En zij die bijzonder actief zijn in de volgende lichaamsdelen zijn : in het hoofd Diolimodraza, in de nek Jammeax, in de rechterschouder Jakoebib, in de linkerschouder Verton, in de rechterhand Oedidi, in de linkerhand Arbao, in de vingers van de rechterhand Lampno, in de vingers van de linkerhand Leëkaphar, in de rechterborst Barbar, in de

linkerborst Imaë, in de borstkas Pisandraptes, in de rechter oksel Koade, in de linker oksel Odeor, in de rechter ribben Asphixix, in de linker ribben Synogchoeta, in de buik Aroeph, in de baarmoeder Sabalo, in de rechterdij Charcharb, in de linkerdij Chthaon, in alle geslachtsdelen Bathinoth, in het rechterbeen Choex, in het linkerbeen Charcha, in het rechter scheenbeen Aroër, in het linker scheenbeen Toëchtha, in de rechterknie Aol, in de linker-knie Charaner, in de rechtervoet Bastan, met Archentechtha in de tenen ervan, in de linkervoet Marophnoenth, met Abrana in de tenen ervan. Zeven heersen over hen allen : Michaël, Oeriël, Asmenedas, Saphasatoël, Aärmoe-riam, Richram en Amiorps. Aangesteld over de zintuigen is Archendekta, aangesteld over de waarneming is Deïtharbatas, aangesteld over de verbeelding is Oemmaä, aangesteld over het evenwicht is Aächiam, aangesteld over alle innerlijke bewegingen is Riaramnacho. De bron van alle demonen in het hele lichaam is vastgesteld op vier : warm, koud, vochtig en droog. De moeder van hen allen is de stof. En hij die heerst over de warmte is Phloxopha, en hij die heerst over de koude is Oroërrothos, en hij die heerst over het droge is Erimacho, en hij die heerst over het vocht is Athuro. En de moeder van al dezen, Onorthochras, plaatste zichzelf in hun midden, want zij is onbeperkt, en ze vermengt zich met dit alles. En zij is werkelijk stof, want zij worden door haar gevoed. De vier hoofddemonen zijn : Ephememphi voor het genot, Ioko voor de begeerte, Nenentophni voor de pijn en Blaomen voor de angst. Maar de moeder van al dezen is Esthensis-Oech-Epi-Ptoë. En uit de vier demonen ontsproten de hartstochten : uit pijn ontstond afgunst, jaloezie, verdriet, verwarring, wrevel, halsstarrigheid, bezorgdheid, droefheid en zo meer ; uit genot komt veel slechtheid, ijdele trots en soortgelijke dingen voort ; en uit begeerte komen woede, ergernis, wrok, bitterheid, onverzadigbaarheid en soortgelijke dingen voort ; en uit angst komen ontzetting, verlegenheid, doodsangst en schaamte voort en dergelijke dingen. Al deze hartstochten zijn zowel nuttig als schadelijk. Maar het inzicht in hun ware aard is Anaro, die het hoofd is van de stoffelijke ziel, want die behoort tot Esthesis-Oech-Epiptoë. Ziehier het getal der engelen, in totaal zijn het er driehonderdvijfenzestig. Zij werkten hier allen aan, totdat het psychische en stoffelijke lichaam, lichaamsdeel voor lichaamsdeel, door hen was voltooid. Er zijn echter nog anderen die heersen over de overgebleven hartstochten, die ik je nog niet genoemd heb. Maar als je hen wilt leren kennen, het staat geschreven in het Boek van Zoroaster (*niet gekend*). En alle engelen en demonen werkten totdat ze het psychische lichaam in orde hadden gebracht. Maar hun maaksel bleef lange tijd volkomen passief en bewegingsloos. En toen de moeder de kracht terug wilde krijgen die ze aan de Hoofdarchont gegeven had, smeekte ze de Moeder-Vader van het Al, die vol mededogen was. Hij zond, door middel van een heilig decreet, de vijf lichten naar beneden naar de plaats van de engelen van de Hoofdarchont. Ze maakten hem wijs dat zij de kracht van de moeder te voorschijn zouden brengen. En ze zeiden tegen Jaldabaoth : "Blaas iets van je geest in zijn gezicht en zijn lichaam zal opstaan". En hij blies de geest, die de kracht van zijn moeder is, in zijn gezicht. Maar hij wist dit niet, want hij leeft in onwetendheid. En de kracht van de moeder ging uit Jaldabaoth het psychisch lichaam in, dat ze gemaakt hadden naar de gelijkenis van Hem die vanaf den beginne bestaat. Het lichaam bewoog, won aan kracht en straalde van licht.

En op dat moment werden de andere krachten jaloers, omdat hij dankzij hen allen tot bestaan gekomen was en zij hun krachten aan de mens gegeven hadden, en zijn intelligentie groter was dan die van degenen die hem gemaakt hadden en groter dan die van de Hoofdarchont. En toen ze ontdekten dat hij licht droeg en dat hij beter kon denken dan zij, en dat hij zonder slechtheid was, grepen ze hem en wierpen hem in de laagste regionen van alle materie.

Maar de gezegende Moeder-Vader, de mededogende weldoener, ontfermde zich over de kracht van de moeder die uit de Hoofdarchont te voorschijn was gebracht, want de archonten mochten misschien eens macht krijgen over het psychische en zintuiglijke lichaam. En Hij zond vanuit zijn weldoende Geest en zijn grote erbarmen, een helper naar Adam, de verlichtende Epinoia die uit hem komt en Leven wordt genoemd. En zij hielp hert totale schepsel door hard met hem te werken en door hem tot zijn volheid te herstellen en door hem te onderrichten over de val van zijn zaad en door hem de weg van opstijging weer te leren, die de weg is waarlangs hij naar beneden kwam. En de verlichtende Epinoia was verborgen in Adam, opdat de archonten haar niet zouden opmerken, maar opdat de Epinoia een herstel mocht zijn van het tekort van de moeder.

En de mens trad te voorschijn vanwege het lichtdeel dat in hem is. En zijn denken overtrof dat van allen die hem gemaakt hadden. Toen ze opkeken, zagen ze dat zijn denken superieur was. En ze beraadslaagden met de hele schare van archonten en engelen. Ze namen vuur en aarde en water en vermengden dat met de vier laaiende winden. En ze wrochten die tezamen en veroorzaakten een grote wanorde. En ze brachten Adam in de schaduw des doods opdat ze hem opnieuw konden vormen, nu uit aarde en water en vuur en wind, dat wil zeggen uit : de materie, de onwetendheid van de duisternis, de begeerte en de vervalste geest. Dit is het graf van de lichaamsvorm waarmee de rovers de mens omkleed hebben, de keten van vergetelheid. En hij werd een sterfelijk mens. Dit is de eerste afdaling en de eerste afscheiding. Maar de verlichte Epinoia was in hem en zij is degene die zijn denken wekt.

En de archonten namen hem mee en zetten hem in het paradijs, en ze zeiden hem : "Eet, neem er je gemak van", want de lust der archonten is bitter en hun schoonheid ontaard, en hun lust is bedrog, hun bomen goddeloosheid en hun vrucht is dodelijk vergif en hun belofte de dood. En ze plaatsten de boom van hun leven in het midden van het paradijs. Maar ik zal jullie leren wat het geheim is van hun leven : dat is het plan dat ze samen gesmeed hebben en dat is het konterfeitsel van hun geest. De wortel van deze boom is bitter en zijn takken zijn de dood, zijn schaduw is haat, en bedrog schuilt in zijn bladeren, en zijn sap is de zalf van het kwaad, en zijn vrucht is de dood en begeerte zijn zaad, en hij bot uit in duisternis. De verblijfplaats van hen die ervan proeven is de onderwereld en duisternis is hun rustplaats.

Maar wat zij noemen : de Boom der kennis van goed en kwaad, is de verlichtende Epinoia. De archonten bleven voor deze boom staan, opdat Adam niet zou opzien tot zijn volkomenheid en de naaktheid van zijn schaamte zou herkennen. Maar ik was het die hen ertoe aanzette te eten'.

En ik, Johannes, zei tegen de Verlosser : 'Heer, was het dan niet de slang die Adam leerde te eten ?' De Verlosser glimlachte en zei : 'De slang leerde hun

te eten van de slechtheid van voortplanting, lust, verderf, zodat Adam hem van nut is. En Adam wist dat hij Jaldabaoth ongehoorzaam was, dankzij de verlichtende Epinoia die in hem is, die hem helderder maakte in zijn denken dan de Hoofdarchont. En deze wilde de kracht die hij Adam zelf gegeven had, naar buiten brengen. En hij legde een vergetelheid over Adam'. En ik vroeg de Verlosser : 'Wat is die vergetelheid ?' En hij zei : 'Het is niet zoals Mozes geschreven heeft en jij hebt gehoord. Want hij zei in zijn eerste boek "Hij bracht hem in slaap", maar dat betrof zijn zintuigen. Want de demiurg heeft ook bij monde van de profeet gezegd : "Ik zal hun harten zwaar maken opdat zij niet zullen begrijpen en niet zien".

Toen verborg de verlichtende Epinoia zichzelf in Adam. En de Hoofdarchont wilde haar uit Adams zijde te voorschijn halen. Maar de verlichtende Epinoia kan niet gevat worden. Alhoewel de duisternis haar achtervolgde, kon die haar niet grijpen. En hij bracht een deel van Adams kracht naar buiten en hij maakte een andere vorm in de gedaante van een vrouw naar de gelijkenis van de Epinoia die aan hem verschenen was. En hij bracht het deel dat hij uit de kracht van de man genomen had in het vrouwelijke schepsel, en niet zoals Mozes zei : zijn rib-been.

En Adam zag de vrouw aan zijn zijde. En op dat ogenblik verscheen de verlichtende Epinoia en ze trok de sluier weg die over zijn bewustzijn lag. En hij werd plots nuchter van de dronkenschap der duisternis. En hij herkende zijn gelijke en zei : "Dit is inderdaad been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees". Daarom zal de man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten en zij zullen samen één zijn van vlees. Want ze zullen hem zijn paargenoot zenden, en hij zal zijn vader en moeder verlaten. En onze zuster Sophia is degene die in onschuld neerdaalde om haar tekortkoming te herstellen. Hierom werd zij Leven (Zoé) genoemd, dat wil zeggen : de moeder der Levenden.

Dankzij de voorkennis van de hemelse autoriteit en door tussenkomst van Epinoia hebben Adam en Eva de volkomen kennis gesmaakt. Ik verscheen in de vorm van een adelaar op de boom der kennis, dat wil zeggen de Epinoia van de voorkennis van het zuivere licht, zodat ik hen kon onderrichten en doen ontwaken uit de diepte van de slaap. Want ze bevonden zich beiden in een gevallenstaat en ze merkten hun naaktheid op. De Epinoia verscheen hun als een licht en zij deed hun denken ontwaken. Toen Jaldabaoth door kreeg dat zij zich van hem afkeerden, vervloekte hij zijn aarde, en voegde daar ten aanzien van de vrouw aan toe dat haar man over haar zou heersen. Maar hij kende het mysterie niet dat had plaatsgevonden door het heilig decreet. En zij waren bang hem te beledigen en voor het front van zijn engelen zijn onwetendheid aan het licht te brengen. En hij wierp hen uit het paradijs en hij omkleedde hen met een dichte duisternis.

En de Hoofdarchont zag de maagd die aan Adams zijde stond en dat de Epinoia van het levende licht zichzelf in haar openbaarde. En Jaldabaoth werd dolzinnig. En toen de Voorkennis van het Al opmerkte wat er gebeurde, zond zij enkele boodschappers die Eva het leven ontnamen. En de Hoofdarchont bevlekte haar desondanks en verwekte bij haar twee zonen : de eerste en de tweede zijn Eloïm en Jahvé. Eloïm met een beregezicht en Jahvé met een kattengezicht. De ene is rechtvaardig, maar de andere is onrechtvaardig. Jahvé is rechtvaardig en Eloïm is onrechtvaardig. Hij stelde Jahvé aan over

het vuur en de wind en Eloïm stelde hij aan over het water en de aarde. En hij gaf hun de namen Kaïn en Abel, als getuigenis van zijn verraderlijkheid. Tot op de dag van vandaag duurt de seksuele gemeenschap van de Hoofdarchont voort, en hij plantte een voortplantingsdrift in haar die Adam toebehoort. En hij schiep via de seksuele gemeenschap nabootsingen van lichamen en hij bezielde ze met zijn namaakgeest. Maar hij stelde de twee archonten aan over de elementen, zodat ze heersten over het graf.

En toen Adam de gelijke van zijn eigen Voorkennis herkende, verwekte hij de gelijkenis van de mensenzoon. Hij noemde hem Seth. De Moeder stuurde, naar de gewoonten van de geslachten in de eonen, eveneens haar geest naar beneden in een evenbeeld van zichzelf en als een weerspiegeling van dat wat in het pleroma verkeert, opdat ze een woonplaats zou bereiden voor de eonen die zullen neerdalen. Maar hij gaf hun het water van de vergetelheid van de Hoofdarchont te drinken, opdat ze hun ware afkomst zouden vergeten. Aldus bleef de Geest enige tijd tot steun aan het zaad van Seth, opdat, wanneer de Geest uit de heilige eonen komt, hij hem mocht doen opstaan en hem helen van het tekort, zodat het gehele pleroma weer heilig en zonder feilen of behoeften zou worden'.

En ik zei tegen de Verlosser : 'Heer, zullen alle zielen dan tot het zuivere licht worden gered ?' En hij antwoordde en zei tegen mij : 'Grootse dingen zijn in je gedachten opgekomen, want het is moeilijk dit uit te leggen aan anderen dan aan hen die tot het onwankelbare geslacht behoren. Zij op wie de levende geest zal neerdalen en wie hij met zij kracht zal vergezellen, zij zullen gered worden en volmaakt worden en de grootheid waardig zijn ; en ze zullen zich op die plaats zuiveren van alle slechtheden en banden met het kwaad. Dan zullen ze niets anders meer aandacht geven dan de onvergankelijkheid ; vanaf dat moment zijn ze zonder toorn, afgunst of jaloezie, begeerte of hebzucht. Dan worden ze door niets meer beïnvloed, behalve door de zijnstoestanden in het vlees dat zij dragen, terwijl ze verwachtingsvol uitzien naar het moment waarop ze tegemoet zullen worden getreden door de ontvangers van het lichaam. Zij zijn dan het onvergankelijke, eeuwig leven en de roeping waardig. Zij verdragen alles en verduren alles tot die tijd, opdat zij volmaakt zullen worden voor het goede en het eeuwig leven zullen beërven'.

Ik zei tegen hem : 'Heer, de zielen die dit soort dingen niet gedaan hebben, maar over wie de levende geest wel is neergedaald, zullen zij verworpen worden ?' Hij antwoordde en zei : 'Als de geest over hen is neergedaald, zullen zij onder alle omstandigheden gered zijn, en zullen ze ten goede zijn veranderd. Want die kracht zal neerdalen over ieder mens want zonder hem is niemand bij machte te staan. Pas wanneer zij geboren zijn, groeit de levende geest en komt de kracht en versterkt die ziel, en niemand zal in staat zijn haar met boosaardige daden tot dwaling te leiden. Maar zij, over wie de tegengeest neerdaalt, zij worden erdoor meegevoerd en zij dwalen af'. Maar ik zei : 'Heer, deze zielen dan, waarheen zullen die dan gaan wanneer ze uit het vlees komen ?' Maar hij glimlachte, en zei tegen me : 'De ziel die krachtig is, zal in zichzelf groter worden dan de namaakgeest, omdat zij sterk is en wegstreeft van het kwaad. En zij zal dankzij tussenkomst van de onvergankelijke worden gered, en gedragen worden naar de eeuwige rust'.

En ik zei : 'Heer, en zij dan die niet wisten tot wie zij behoorden, waar zullen hun zielen zijn ?' Maar hij zei tegen mij : 'In hen heeft de namaakgeest aan

kracht gewonnen toen zij op een dwaalspoor raakten. En de namaakgeest drukt zwaar op de ziel, trekt haar naar euvelheden en werpt haar in de vergetelheid. En nadat zij uit het lichaam gekomen is, wordt ze overgedragen aan de machten die onder de archont ontstonden, en die binden haar in ketenen en werpen haar in de kerker en trekken met haar rond tot zij ontwaakt is uit de vergetelheid en de kennis ontvangen heeft. En als zij zo volmaakt geworden is, is zij gered'. En ik zei : 'Heer, moet die ziel dan weer klein worden en terugkeren in de moederschoot of ingaan in een mens ?' Nu verheugde hij zich toen ik dit vroeg, en zei tegen mij : 'Waarlijk, gezegend ben je, want je hebt het begrepen. Die ziel hoeft niets anders te doen dan zich te verbinden met een andere in wie de levende geest is. Door hem wordt zij gered. Zij wordt niet meer in enig vlees geworpen'.

Maar ik zei : 'Heer, waarheen zullen de zielen gaan van hen die kennis hadden, maar zich ervan hebben afgekeerd ?' Toen zei hij me : 'Naar die plaats waarheen de engelen der armoe gaan, daarheen zullen ze worden gevoerd, de plaats waar geen berouw is. En ze zullen daar worden vastgehouden tot de dag dat zij, die met de geest hebben gespot, gemarteld zullen worden. En zij zullen getraft worden met een eeuwige straf'.

En ik zei : 'Heer, vanwaar komt toch deze namaakgeest ?' Toen zei hij tegen mij : ' De Moeder-Vader, rijk aan genade, de Heilige Geest, die allerwegen mededogen en deernis met jullie heeft, de verlichtende Epinoia van de Eerste Gedachte, hij heeft het nakomelingschap van het volmaakte geslacht, diens gedachte en het eeuwig licht van de mens gewekt. Toen de Hoofdarchont bemerkte dat ze hem in verhevenheid overstegen en in denken overtroffen, wilde hij hun gedachten aan banden leggen, alhoewel hij niet wist dat zij hem in denken overtroffen en hij niet in staat zou zijn hen te binden. Hij beraadslaagde met zijn machten - dat zijn de krachten - en allen samen pleegden zij overspel met Sophia. En door hen werd een bitter noodlot gewekt, dat de laatste wisselvallige keten is - het gaat de ene keer de ene en de andere keer de andere kant op - waarmee goden en engelen en demonen en alle generaties tot aan deze dag het hardst en sterkst worden gebonden. Want uit dat noodlot stamt elke onrechtvaardigheid en geweld en godslastering en de keten der vergetelheid en onwetendheid en elk verpletterend gebod en zware zonden en grote angsten. En aldus is de ganse schepping blind gemaakt, opdat zij God niet zouden kennen die boven hen allen verheven is. En vanwege de keten der vergetelheid bleven hun zonden verborgen, want die zijn gebonden aan maten en tijden en momenten, aangezien dit noodlot alles overheerst. Maar de Hoofdarchont had spijt van alles wat door hem was ontstaan. Ditmaal besloot hij een zondvloed over de schepping van de mens te laten komen. Maar de grootheid van de Voorzienigheid, van de verlichtende Epinoia, lichtte Noach in, en die verkondigde het aan alle nakomelingen, dat zijn de mensenkinderen. Maar zij die vreemdelingen voor hem waren luisterden niet naar hem. Het was niet zoals Mozes gezegd heeft : "Zij verborgen zich in een ark", maar ze verborgen zichzelf op een plaats, niet alleen Noach, maar ook vele andere mensen van dat onwankelbare geslacht. Ze gingen die schuilplaats binnen en verborgen zichzelf in een lichtwolk. En Noach kende zijn gezag, en zij die tot het licht behoort vergezelde hem en heeft op hen geschenen, want de Hoofdarchont wierp duisternis over de ganse aarde.

En samen met zijn machten smeedde hij een plan. Hij zond zijn engelen naar de dochters der mensen om enkelen tot zich te nemen en voor hun genot nageslacht te verwekken. Maar aanvankelijk slaagden zij niet. Toen ze nu geen succes hadden, verzamelden ze zich opnieuw en beraamden een nieuw plan. Ze schiepen een namaakgeest, die leek op de Geest die neerge-daald was, om daarmee de zielen te bederven. En de engelen namen het uiterlijk van hun echtgenoten aan en ze vulden de mensendochters met de geest der duisternis die ze met slechtheid hadden vermengd. Ze namen goud en zilver en geschenken mee, en koper en ijzer en metaal en allerlei dingen. En ze brachten de mensen die zich aan hen bonden in grote moeilijkheden door hen met groot bedrog op dwaalwegen te leiden. De mensen werden oud, zonder vreugde, ze stierven, zonder de waarheid te hebben gevonden en zonder de God der Waarheid te kennen. En zo werd de ganse schepping voor eeuwig tot slavernij gebracht vanaf de grondvesting der wereld tot nu toe. En zij namen zich vrouwen en zij kregen kinderen der duisternis, naar het beeld van hun geest. En ze sloten hun harten en ze verhardden zichzelf met de hardheid van de namaakgeest, tot aan de huidige dag.

Ik daarentegen, de volmaakte Voorzienigheid van het Al, ik veranderde mezelf in mijn nageslacht, want ik preëxisteerde en heb alle wegen bewandeld. Want ik ben de rijkdom van het licht, ik ben de herinnering aan het pleroma. Ik ben het domein van de duisternis ingegaan, en ik heb dat verdragen, tot ik middenin de gevangenis kwam. En de chaos schudde op zijn grondvesten. Maar ik verborg mij voor hen vanwege hun slechtheid, en zij herkenden mij niet. Wederom keerde ik terug, voor de tweede keer, en ik wandelde daar rond. Ik verliet hen die afstammen van het licht, ik, de herinnering aan de Voorzienigheid. Ik drong door tot het midden van het duister en het binnenste van de onderwereld omdat ik mijn opdracht wilde vervullen. En de grondvesten van de chaos schudden zo, dat ze zouden omvallen op hen die zich in de chaos bevonden en hen zouden vernietigen. En wederom trok ik mij terug tot mijn wortel van licht opdat de mensen niet voortijdig zouden worden vernietigd. Wederom ging ik, voor de derde keer, - ik die het licht ben in het licht, ik die de herinnering ben van de Voorzienigheid - om door te dringen in het midden van de duisternis en het binnenste van de onderwereld. Ik vulde mijn aangezicht met het licht van de vervolmaking van hun eon, en ik drong binnen middenin hun gevangenis, die de gevangenis van het lichaam is, en ik zei : "Hij die hoort, laat hem opstaan uit zijn zware slaap !" En hij weende en stortte menige bittere traan, hij droogde ze en zei : "Wie is het die mijn naam noemt en vanwaar is deze hoop tot mij gekomen terwijl ik in de ketenen van de gevangenis verblijf ?" En ik zie : "Ik ben de Voorzienigheid van het zuivere licht, ik ben de gedachte van de maagdelijke Geest, die je zal verheffen tot jouw heerlijke plaats. Sta op en onthoud dat jij degene bent die gehoord heeft, en volg je wortel - dat ben ik, de barmhartige - en bescherm jezelf tegen de engelen en armoe en de demonen van chaos en alles wat een splijtzwam voor je is. En waak voor de diepe slaap en voor de verstrikking in het binnenste van de onderwereld". En ik wekte hem en verzegelde hem in het lichtwater met vijf zegelen, opdat de dood voortaan geen macht meer over hem zou hebben. Maar zie ! Nu zal ik opgaan naar de volmaakte eon.

Ik heb dit alles voor jou met jou als luisteraar volbracht, en ik heb je alles gezegd opdat je het zou opschrijven en in het geheim zou doorgeven aan je geestverwanten, want dit is het geheimenis van het onwankelbare geslacht'. En de Verlosser gaf hem dit om op te schrijven en veilig op te bergen, en hij zei tegen hem : 'Vervloekt is ieder die dit ruilt voor een geschenk, voor voedsel, drank of kleding of voor wat dan ook'. En dit werd aan Johannes in het geheim gegeven, en plotseling verdween de Verlosser uit zijn nabijheid. En hij ging naar zijn medeleerlingen en deed hun verslag van wat de Verlosser hem gezegd had ; Jezus Christus, Amen.

21:07 Gepost door marcus in [Algemeen](#) | [Permalink](#) | [Commentaren](#)
(1) | [Email dit](#) | [Facebook](#) |

Commentaren

de boten De twee boten

Ik zie twee boten op het strand staan.
De ene is rood en de andere is blauw.
De blauwe boot staat rechts en de rode links.
De boten staan gekruist met de voorkant naar elkaar toe.
De blauwe boot staat voor de rode en als je het van af de ander kant zou zien,
sta je voor de zee met de rode boot aan de rechter kant.
Beide zijn ze aan de bovenkant wit.
Als ik naar de boten kijk zie ik verschillen.
Toch zie ik dat ze bij elkaar horen,
door de witte bovenkant met de rode streep in het midden.

Boven de boten zijn lichten in een dichte duisternis.
Ze staan niet allemaal even hoog.
En ook hebben ze niet de zelfde vorm.
De twee anderen lichten die boven de andere staan,
zijn heerser ook wel koningen genoemd.
En wet, ook wel een wet of de wet genoemd.
De andere drie zijn geloof hoop en liefde

De heerser was de grootste in omvang maar zijn kracht neemt af.
De wet daarin tegen veranderd van vorm.
Boven dit alles en boven de lichten is een gat in de dichte duisternis.
Waardoor de hemel met een witte wolk zichtbaar is.

Achter in de blauwe boot staat een gebouw met drie poorten.
Ook heeft het drie en een halve verdieping
De eerste verdieping is goud.
De tweede zilver en de derde is van koper.
En de vierde is deels zichtbaar.
De rest wordt omringd door de dichte duisternis.
Naast het gebouw van de blauwe boot zie ik aan de
linkerkant koren.

Hoe meer ik naar het midden kijkt hoe hoger het koren wordt
In het midden is er hoge rijpe koren,
en aan de linkerkant van de hoge koren twee broden.
In de voorkant van de boot is een wijngaard.
De grond is rood en er liggen grote stenen verspreid.

In de rode boot ligt een laagje water met grote keien
En aan het einde van de bood een grafsteen,
met daarop een oog.
Verder zie ik dat er onder de blauwe boot planken liggen,
waardoor hij hoger licht en steviger dan de rode.
Dit omdat hij zwaarder beladen is aan de achterkant.
Word hij aan de achterkant door drie planken ondersteund.
In het midden één plank en aan de voorkant één plank.
Toch zakt de voorkant niet weg.
Omdat het in verhouding de juiste steun krijgt.

Daarop zei de stem tegen mij
Mensenkind, verteld MIJN WAARHEID
Wat ik Jou ik het donker heb verteld breng het in het licht!

Op12: 17 De draak was woedend op de vrouw en ging weg om strijd te leveren met de rest van haar nageslacht, met allen die zich aan Gods geboden houden (koningen) en bij het getuigenis van Jezus blijven. (heer) 18 Hij ging op het strand bij de zee staan.

HEER en Koning
HEER der Koningen en niet Koning der HEER
Zal ik u het geheim vertellen ?
Zij die zich onder werpt is de heer en zij die zich houden aan zijn geboden is de koning dat staat vast boven is boven en beneden is beneden
De titel is niet de NAAM en de NAAM van HEER moet verhoogd worden
Maar de koningen willen zich niet onderwerpen aan de GEEST

DIT ZEGT DE HEER DE BOTEN ZIJN MIJN LICHAAM
DIE IK GEBROKEN HEB
HEER / KONING
DE BOVENKANT VAN DE BOTEN IS DE BAND VAN HET VERBOND
MIJN BLOED DE BEKER

31 Simon, Simon, SIMON mens mens mens weet dat Satan jullie voor zich heeft opgeëist om jullie als graan te mogen zeven. 32 Maar ik de HEER heb voor je gebeden opdat je geloof niet zou bezwijken. En als jij eenmaal tot inkeer bent gekomen, moet jij je broeders sterken, visser van mensen.

God zegen